

[Undervisningsministeren]

vedrørende levevilkår og/eller fødevarerproduktion forskellige steder i verden.

En egentlig systematisk behandling af ernæringslæren – hvor man behandler menneskelegemets behov for de forskellige næringsstoffer, de sygdoms- og sundhedsmæssige konsekvenser af at få for meget eller for lidt af de forskellige næringsstoffer (inkl. næringsstoffers og tilsætningsstoffers eventuelle betydning i relation til udvikling af cancer, hjerte-/karsygdomme, allergi m.v.) – foregår mest typisk og helt overvejende i tilknytning til den gymnasiale biologiundervisning. Såvel eksperimentelt (analyser af elevernes egen kost for en dag/uge m.v., bestemmelser af tilsætningsstoffer, næringsstoffer m.v. i fødevarer o.lign) som teoretisk er det et af de emner, som de fleste elever stifter bekendtskab med i forbindelse med gymnasial biologiundervisning. Fagbeskrivelserne for faget i gymnasiet og ved HF nævner emnet, og eleverne er meget interesseret i det som i andre emner knyttet til hele sygdoms-/sundhedsområdet.

Af samtlige gymnasieelever går ca. 25 pct. på den naturfaglige gren, hvor de i løbet af 2. og 3. g modtager ca. 350 lektioner biologi (3 ugetimer i 2. g og 7 ugetimer i 3. g). På de 2-årige HF-kurser har 25 pct. af eleverne valgt biologi som tilvalg (4 timer ugentligt i 2. HF efter at have haft 2½ time ugentligt på fællesfagniveau i 1. HF). Disse i alt ca. 25 pct. af eleverne i gymnasiet og på de 2-årige HF-kurser, som har faget biologi på de højere niveauer, modtager undervisning i ernæringslære i betydeligt omfang og udsættes ganske ofte for at skulle løse officielle skriftlige eksamensopgaver i ernæringsspørgsmål. I såvel studentereksamensopgaverne som HF-opgaverne 1982 blev eleverne f.eks. bedt om at anvende deres biologiske indsigt til at give begrundede forslag til, hvilke hovedelementer en dansk ernæringspolitik efter deres mening bør omfatte.

Selv om de resterende 75 pct. af eleverne i gymnasiet eller på de 2-årige HF-kurser alle modtager biologiundervisning (3 timer ugentligt i 3. g eller 2½ time ugentligt i 1. HF, dvs. i størrelsesordenen ca. 100 timer som maksimum), så bliver det for disse elevers vedkommende naturligvis mere beskedent, hvad de får af systematisk undervisning i ernæringslære. Det er mange store områder inden for økologi, sygdom/sundhed m.v., som skal

tages op i løbet af dette biologikursus. Direktoratet har over for mig oplyst, at man – på grundlag af en stikprøvevis gennemgang af årets pensaindberetningsskemaer og den almindelige erfaring baseret på censur, samtaler med lærerne i biologi og skolebesøg – forsigtigt gætter på, at flertallet af de 75 pct. af eleverne, som alene har biologi som fællesfag, modtager mellem 15 og 20 lektioners systematisk undervisning i ernæringslære svarende til ca. 10 pct. af den samlede undervisningstid i faget.

På *folkeoplysningsområdet* – fritidsundervisningen og de frie skoler – er der muligheder for vid selvbestemmelse af undervisningsindhold og herunder til at behandle nye fagområder i nye sammenhænge.

Jeg kan imidlertid oplyse, at direktoratet for folkeoplysning og frie grundskoler har taget initiativ til afholdelse af 2 konferencer i efteråret 1984, hvor det ernæringspolitiske handlingsprogram har været behandlet i sammenhæng med 10 punkts programmet om folkeoplysning og voksenundervisning. De to konferencer blev afholdt for henholdsvis medarbejdere i den kommunale ungdomsskole og husholdningsskolerne.

Inden for *EFG-uddannelserne* har der visse steder været valgfrie fag i f.eks. madlavning, men det har ikke været systematisk udbudt.

Inden for EFG- og lærlingeuddannelserne på levnedsmiddelområdet er der systematisk undervisning i ernæringslære. På EFG-basisuddannelsen undervises der i 44 lektioner i ernæringslære med kostberegning. Der er udviklet et kostberegningsdataprogram, som det planlægges at revidere med henblik på inddragelse af oplysninger om tilsætningsstoffer. Det eksisterende program bruges allerede på en del basisskoler, men større og bedre brug vil finde sted i takt med udvidelse af faglærernes kendskab til EDB. Desuden er det planlagt at styrke lærernes viden om fagområdet gennem efteruddannelse af lærerne. Det er planen, at alle lærere inden for området i årene fremover skal tilbydes efteruddannelse vedrørende ernæringslære.

Der er desuden i 1984 foretaget en revision af områdets elevbøger, herunder ernæringslærebøger, som udleveres til alle elever i basisuddannelsen.

På levnedsmiddelområdet 2. dels EFG- og lærlingeuddannelser har stort set alle uddannelserne skemalagte ernæringslæretimer.